

Върху тези сравнения оказват голямо влияние външните миграции, които са най-силни за турския етнос - особено емиграционните вълни в началото на 50-те и края на 80-те години на миналия век. Затова за него сравненията не са показателни, но разликите при българския и ромския етнос са очевидни. Следователно може да бъде направен един предварителен извод: лицата от българския етнос имат по-малка възрастова смъртност и съответно по-голяма средна продължителност на живота в сравнение с другите два етноса (което ще се докаже и по-нататък).

Известно е, че определянето на очакваната средна продължителност на предстоящия живот и съпътстващите я показатели се извършва чрез построяването на таблици за доживяване (таблици за смъртност). За тази цел са необходими данни за броя на населението по единични възрасти или поне по петгодишни интервали към определена дата (най-често към датата на преброяванията на населението), за разпределението на умрелите за една година лица по възраст (а най-добре - по елементарни съвкупности) - също по единични възрасти или поне по петгодишни интервали. Също така важно условие е да има данни за умрелите деца на възраст до една година за няколко съседни години. В зависимост от наличните данни и тяхната пълнота се прилагат и различни методи за построяване на таблиците.

Всички тези данни са налице като цяло за страната и в този случай построяването на таблиците е безпроблемно. Същото не важи за построяването им по отделни етноси. Налични данни по петгодишни възрастови интервали има изцяло само за преброяванията на населението през 1992 и 2001 г. Всички останали данни, изисквани за построяване на таблици по отделните основни етноси, не са налице. Затова е нужно те да бъдат получени по косвени пътища.

В тази светлина е необходимо да се отбележи, че данни за естествено-то движение по отделни етноси са събирани от органите на държавната статистика у нас от 1956 до 1974 г. Те са трудноизползваеми, тъй като критериите, по които е определяна етническата принадлежност на родените и умрелите лица, са се различавали от критериите, прилагани при преброяванията на населението за тази цел. Това особено важи за данните след 1965 г. и за лицата, принадлежащи към ромския етнос. Същевременно, въпреки някои недостатъци, тези данни също недвусмислено показват, че общата смъртност при лицата от българския етнос е по-ниска отколкото при турския и ромския, включително и детската смъртност (на децата до 1 г.). Разбира се, и общата раждаемост е по-ниска. Съотношение между броя на живородените и живите деца може да се определи по данни от преброяването през 1965 г. Евентуално може да се определи раждаемостта и плодовитостта от преброяването през 2001 г.